

הידברות

www.hidabroot.org
תפוצה: 296.550 עותקים
העלון מוקדש לחזרתם של
כל החטופים במהרה בע"ה

פרשת בהעלותך | גיליון 707 | י"ז בסיון תשפ"ה
להפצת העלון: 073-222-1388

שר"ת

הג"ר אברהם יוסף
שליט"א

? סב המשפחה נפטר לפני מספר חודשים, ולאחד מנכדיו יש בר מצווה. האם לדודים של הנער, שבשנת אבל, מותר להשתתף באירוע?

אבלות על אב ואם נמשכת כל י"ב חודש, ואסור להם לשמוע כלי נגינה או להשתתף בסעודת מרעים. אולם בחגיגת בר מצווה, שנחשבת לסעודת מצווה (שנאמרים בה דברי תורה), מותר להם להשתתף ללא שמיעת כלי נגינה (יעשו הפסקה עם התזמורת לזמן מה. ולא מועיל לשבת בחדר סמוך).

? האם צריך להמתין בין אכילת דגים לאכילת בשר? ואם כן, כמה זמן?

איסור אכילת דגים ובשר הוא ביחד, או בזה אחר זה ללא ניקיון הידיים, הפה והכלים. אולם בהחלפת הכלים ואכילה ושתיה בגמר אכילת הדגים - מותר לאכול בשר.

זמני כניסת ויציאת השבת

לפי שיטת "אור החיים"

מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ישראלים
21:18	20:22	19:11	ירושלים
21:16	20:20	19:29	תל אביב
21:19	20:23	19:32	חיפה
21:15	20:20	19:28	ב. שבע

עמוד הענן

מדוע היו צריכים בני ישראל לנסוע על פי עמוד הענן, וללא תכנית נסיעה מוגדרת מראש?

הענן שם כל היום ההוא וכל הלילה, ונעלה בבקר השני ונסעו. והוא טורח גדול מן הראשון, כי היו העם סבורים שיעמדו שם, ופרקו העגלות והניחו משאם כמנהג הבאים מן הדרך, ובהעלות הענן יחזרו לטעון.

ויש להבין - מדוע הנהיג ה' את עם ישראל במדבר באופן זה, ולא חילק את ארבעים שנות הנדודים לפי מספר מקומות החניה שהיה עליהם לחנות בהם, או לפי חישוב אחר, באופן שהיו יודעים מראש כמה זמן הם עתידים לשהות בכל חניה, וכך היו רגועים יותר, בידועם את אשר לפנייהם?

אולם בדיקו כשם שבאימונים צבאיים עוברים הלוחמים לעתיד אימוני מאמץ ומאבקים מפרכים שיש בהם עמל ויגע רבים, כך ביקש הקב"ה לאמן את ישראל באמונה ובביטחון, ולחנכם לחוש - לטובתם - תלות מוחלטת ברצונו של בורא העולם, כדי שידעו לעד ולדורות עולם, שכל תהפוכות החיים מאת ה' הם, והכל לטובה.

שכן כשם שישיראל נסעו את כל המסעות האלה מבלי להבין מדוע חנינו כאן לילה אחד בלבד וכבר נאלצנו לקפל שוב את הציוד ואת האוהלים ולצאת לדרך, בעוד שבמקום אחר חנינו כמה שנים עד שעמוד הענן עלה והמשכנו במסע, אך ידעו כי מאת ה' היתה זאת, והכל לטובתם - כך כל אדם ואדם עובר במהלך ימי חייו התמודדויות וקשיים שונים, ואין הוא מבין מדוע ה' עושה לי זאת, אולם יודע הוא בבטחה כי מאת ה' היתה זאת, והכל לטובה, אלא ששכל האדם קצר מלהבין, ועינו קצרה מלראות עתידות.

אדם שמרגיל את עצמו להתבוננות זו עד שחי כך, ומפקיד את גורלו בדרך קבע בידי בוראו, חי הוא בדרך אמת, ואין שמח ומאושר ממנו. שבת שלום.

מורנו הגאון הגדול הרב זמיר כהן שליט"א ראש ישיבת 'אבני נזר'

בפרשה מסופר, שמיום הקמת המשכן היו כל ישראל שבמדבר עדים למחזה מרומם ומרהיב עין ולב. הם נוכחו לראות כי "כִּסֵּה הָעֲנָן אֶת הַמִּשְׁכָּן לְאַהֲלֵה הָעֵדֻת וּבָעֵרֵב יְהוָה עַל הַמִּשְׁכָּן כְּמֵרָא אֵשׁ עַד בֹּקֶר. כֵּן יְהוָה תָּמִיד, הָעֲנָן יִכְסֶּנּוּ, וּמֵרָא אֵשׁ לַיְלָה". עוד מוסיפה התורה, כי נס על טבעי קבוע זה היה מנחה את ישראל - מתי עליהם לקפל את ציודם ואת אוהליהם ולהמשיך את מסע הנדודים בארבעים שנות המדבר, ומתי עליהם לעצור, להקים את האוהלים ולחנות למנוחה.

התורה מציינת כי משך ימי החניה לא היה קבוע בכל מקום, אלא: "וּבְהָאֶרֶץ הָעֲנָן עַל הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים, וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-מִשְׁמַרְתּוֹ ה', וְלֹא יִסְעוּ. וְיֹשֵׁב אֶשֶׁר יְהוָה הָעֲנָן, יָמִים מְסָפֵר עַל הַמִּשְׁכָּן... וְיֹשֵׁב אֶשֶׁר יְהוָה הָעֲנָן מְעַבֵּר עַד בֹּקֶר, וְנִעְלָה הָעֲנָן בִּבְקֶר, וְנִסְעוּ. או יוֹמָם וְלַיְלָה, וְנִעְלָה הָעֲנָן וְנִסְעוּ. או יָמִים או חֹדֶשׁ או יָמִים, בְּהָאֶרֶץ הָעֲנָן עַל הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עִלְיוֹ יַחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וּבְהִעָלְתוֹ יִסְעוּ. עַל פִּי ה' יַחֲנוּ וְעַל פִּי ה' יִסְעוּ. אֶת מִשְׁמַרְתּוֹ ה' שָׁמְרוּ, עַל פִּי ה' בֵּיד-מֹשֶׁה".

בביאורו לתורה כותב הרמב"ן כי במילים "וּבְהָאֶרֶץ הָעֲנָן" התכוונה התורה לומר כי היו זמנים שבהם עם ישראל חי בתחושה כי הזמן שחלף במקום זה הוא ארוך מדי. "והמקום ההוא איננו טוב בעיניהם, והיו חפצים ומתאוים מאוד לנסוע מן המקום, אעפ"י לא יעברו על רצון השם, וזהו שנאמר: 'וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִשְׁמַרְתּוֹ ה', וְלֹא יִסְעוּ'. כי מיראת השם, ומשומרם משמרת מצוותו, לא נסעו. וסיפר עוד כי יש שלא יעמדו אלא רק לילה אחד, וייסעו בבוקר, אף על פי שהוא טורח גדול להם. ולפעמים יעמוד הענן יומם ולילה, כי הלכו כל הלילה ובאו במקום ההוא בבוקר, וינוחו

שבת חוויה לכל המשפחה
במלון נוף כנרת (המחודש)
073.222.1270

הרב אבנר קוואס · הרב חיים זאיד
פרשת קרח שישי-שבת
א'-ב' תמוז · 27-28.6.25

קחו פזמון לחופשת קיץ מהנה

תקציר פרשת בהעלותך

נאמרים בפרשה

- הדלקת המנורה
- הכנת הלויים
- קורבן פסח
- מסעות ישראל
- חצוצרות הכסף
- המסע הראשון
- חטא המתאוננים
- קברות התאווה
- חטאה של מרים

הדלקת המנורה

לאחר שנשיאי השבטים הקריבו את קורבנם במשכן, חלשה דעתו של אהרן משום שהוא ושבטו לא השתתפו בכך. ה' אמר למשה רבנו לומר לאהרן שתפקידו יהיה חשוב עוד יותר, והוא - הטבת הנרות והדלקת המנורה.

הכנת הלויים

לקראת עבודת המשכן, ה' מורה כי יש לטהר ולהכין את הלויים באופן הבא: להזות עליהם מי חטאת הנעשים מאפר פרה אדומה, גילוח של כל שערות גופם, כיבוס הבגדים וטבילה במקווה. בנוסף, עליהם להביא למשכן שני פרים - אחד לעולה ואחד לחטאת. לאחר מכן, זקני העדה יסמיכו את ידיהם עליהם, ומשה ואהרן יניפו אותם אחד-אחד, ובכך הם יהיו מוכשרים להפוך לשליחי העם בעבודת המשכן. הבכורות הם אלו שיועדו מלכתחילה לתפקיד זה של הלויים, וזאת משום שבמכת בכורות ה' הציל אותם ובכך הקדיש

לאחר מכן, ב"ד אייר אחר חצות היום.

מסעות ישראל

מיום הקמת המשכן, א' בניסן, ריחף על המשכן ענן, כאשר בלילות הוא היה נראה כאש בוערת. כאשר הענן היה מתרומם ומתייצב מעל מחנה יהודה כמן קורה שוכבת, היה זה סימן כי יש להמשיך במסע. וכאשר היה נעצר ונמשך על גבי מחנה יהודה כמן סוכה, היה זה סימן כי יש לחנות. לפעמים החנייה נמשכה מספר ימים ולפעמים מספר שנים, הכול כפי החלטת ה'.

חצוצרות הכסף

ה' מצווה את משה רבנו להכין שתי חצוצרות כסף, שישמשו למטרות הבאות: לסמן לעם על תחילת מסע, לקרוא לנשיאי השבטים, לקרוא לעם, וכן יש להריע בהן בעת מלחמה ובזכות כך ה' יזכרם לטובה, וכן בעת הקרבת קורבנות ציבור. המשך בעמוד 9 <

חדש: המחשת פרשת השבוע באמצעות לילדים ומבוגרים! חפשו את "בעקבות הפרשה" בערוץ ובאתר הידברות

מחשב מסלול מחדש

הרב יצחק פנור

הקבוצה השנייה, לא רק שלא חשה שום הנאה מוחשית - חברה אף ויתרו מעצמם ו"הפסידו" 20 דולר!

על השאלה הזו כבר ענו חכמים קדמונים כשאמרו כי הנותן נהנה יותר מהמקבל, כיוון שהמקבל קיבל משהו חומרי, כלה ונפסד, ולעומתו הנותן זכה למעלה החקוקה בנפשו. מתברר שהמעשה הטוב והערכי נותן לאדם סיפוק רב, והוא חזק יותר מן ההנאה שנותנת לו החוויה הגשמית. פה טמונה אחת הסיבות לכך שלאנשים דתיים יש פוטנציאל גבוה להיות מאושרים, יותר מאשר לאנשים שאינם דתיים. הסיבה היא שלאנשים דתיים יש אפשרות לעשות מעשה ערכי שחשוב בעיניהם כמעט בכל רגע. למעשים אלו אנו קוראים "מצוות", לדוגמה: לימוד תורה, חסד, ברכות על אוכל ועוד רבות. ישנן גם מצוות לא תעשה: להימנע מדיבור לא ראוי, לשמור על העיניים ממראות לא טובים וכו'. כך החיים של אדם שומר תורה ומצוות מלאים בהזדמנויות לקבל "אישור" עצמי. מעשים אלו מביאים תחושת אושר, בגלל המעלה הנפשית שאותה משיגים. כך מערכת המצוות מאפשרת לשומר אותה לחוות תחושת אושר תמידית.

מתוך ספרו של הרב יצחק פנור 'מחשב מסלול מחדש'. לרכישת היכנסו להדברות שופט או חיינו: 073-222-1250

הערכים שלו נחשב כמעשה רצוי וראוי. מסקנת ביניים: האדם המאושר הוא זה שקיבל אישור מעצמו. האדם מקבל סיפוק והנאה ממעשה שהוא מעריך כנכון וכרצוי.

יתרה מכך, אם נתבונן - נגלה כי סיפוק רוחני חזק הרבה יותר מאשר סיפוק חומרי. ניסוי שנעשה בקרב סטודנטים בארה"ב בדק זאת. הוא העניק לקבוצה אחת של סטודנטים מעטפות המכילות \$20. הנחו את הסטודנטים שיקנו לעצמם מה שהם רוצים: מאכל כלשהו, שתיה, מתנה לעצמם וכדומה. הקבוצה השנייה קיבלה אף היא מעטפות של \$20 עבור כל סטודנט וסטודנט, אך המשימה שלהם היתה שונה: הם הונחו לקנות בעשרים הדולרים הללו משהו עבור מישהו אחר: מתנה לאמא, לאבא, לבן או בת הזוג, תרומה לארגון צדקה שהם מעדיפים וכדומה. מי לפי דעתכם חווה יותר סיפוק והנאה מהקניה, הקבוצה הראשונה, שקנתה לעצמה, או הקבוצה השנייה, שהעניקה משהו למישהו אחר?

התשובה היא - הקבוצה השנייה. הסטודנטים שקנו משהו בשביל מישהו אחר חוו תחושת סיפוק גדולה, ותחושת הנאה רבה מן המעטפות שקיבלו. זה לא מפתיע אתכם, נכון? אבל למה? הרי הקבוצה הראשונה נהנתה מדבר פיזי כלשהו: הם אכלו משהו, הם שתו משהו וכו'.

היכן טמון האושר?

מה בין אישור לאושר, ואיך זה קשור לשמירת מצוות?

למילה "מאושר" יש שתי משמעויות: אני מחזיק ברשותי טלפון שמוגדר כ"טלפון כשר", ויש עליו חותמת "מאושר". החותמת מציינת כי הפלאפון קיבל אישור. אנו מכירים את שם התואר "מאושר" - מישהו שחווה תחושת אושר. גם במקרה זה אנו משתמשים באותה מילה, "מאושר". האם יש קשר בין המשמעויות הללו? נבדוק. מתי לפי דעתכם אדם מרגיש מאושר? התשובה תהיה: כאשר הוא עושה משהו נכון, משהו ערכי, משהו שעל פי מערכת

העלון מופץ השבוע ב-295,900 עותקים, בזכות אלפי יהודים שאכפת להם! אכפת גם לך מיזכירי הרבים? חייגי! 073-2221388 ותקבלי/י 50 עלונים להפצה מדי שבוע

הפצה ולוגיסטיקה | עריכה גרפית | שני מויאל | מליה זכריה, אסתר שמיר

עורכות משנה | שורות רייכמן, שולי שמואלי

עורך | דודו כהן

הידברות

במלון ניר עציון שבכרמל | פרשת שלח | כ"ג-כ"ה סיוון | 19-21.6

ברכה | משובחות | מרחאות | מרחמים

מחרים אחרונים! | מהרו להזמין: 073-222-1270

הרה"ג זמיר כהן שליט"א | הרב חיים זאיד

שבת רוזחנית

חזון לכל המשפחה

Resort El Alia

כאשר מרים נחלתה בחולי הצרעת, משה רבנו צעק והתפלל עליה: "אֵל-נָא רַפָּא נָא לָהּ". כתב המקובל רבי מאיר פאפירש, שורש הרפואה נמצא במידת התפארת, והמלאך רפאל הוא המרכבה לרפואה. וביאר רבינו יוסף חיים זיע"א כי מסיבה זו התפלל משה בלשון "רפא", שהן האותיות האמצעיות שבמידת תפארת.

בפסוק זה רמזים כמה וכמה שמות קודש המסוגלים לרפואה, ומפני כך המתפלל על החולה יזכיר פסוק זה. וגם באיש חולה, יאמר כנוסח הפסוק "רפא נא לה", ולא ישנה ללשון זכר "רפא נא לו". סגולה נפלאה לרפואה – להטיף י"א טיפות של מים בתוך כלי, כנגד י"א אותיות המופיעות בפסוק זה, ואחר אמירת פסוק זה עם שמות הקודש, ישתה החולה את המים, ויהיה לו לרפואה שלימה.

הזכרת שם הזקוק לישועה

כאשר החולה לא נמצא לפנינו, יש להתפלל ולהזכיר את שמו ואת שם אמו. והטעם שבחורים להזכיר את שם האם דווקא, כי על האישה יש פחות קטרוגים, מאחר שהיא פטורה מכל מצוות עשה שהזמן גרמן. ועוד, שהיא פטורה משתי עבירות חמורות: ביטול תורה והרהורי עבירה. מלבד זאת, בהיותה אישה – אין המקטרגים מתקנאים בה כמו באיש (בן יהוידע; שו"ת תורה לשמה).

מהי הדרך הטובה ביותר להתפלל על החולה, ומה צריך לומר?

במיוחד כאשר רוצה להתפלל על חברו לברכה וטובה, שיגיע לו איזה שפע מסוים, כגון פרנסה, יקפיד להזכיר את שם חברו בתפילה, כי אותיות השם הן הצינורות להמשיך בהם את השפע. ובגמרא מסופר על רבי חנינא בן דוסא שהיה מלומד בנסים, ופעם כשבאה השכנה ותינתה בפניו את צערה שקורות הגג קצרות ואינן מגיעות מקיר לקיר בבית, שאלה רבי חנינא: מה שמך? והשיבה: איפן, ומיד התפלל "איפן – יגיעו יתארכו קורות ביתה", וכך היה (בן יהוידע).

מידת קל וחומר

לאחר שהתפלל משה על מרים אחותו, אמר לו הקב"ה קל וחומר: אם כאשר האב כועס על בנו היא צריכה להיכלם שבעה ימים, קל וחומר לשכינה. ומכאן למד ה"בני יששכר" כי יש סגולה לרפואה באמירת קל וחומר, כדי לעורר ולהביא רפואה לאדם. ומסביר טעם הדבר, כי י"ג מידות שהתורה נדרשת בהן, הן תורה שבעל פה המכוונת נגד י"ג מכילות דרחמי, ומידה ראשונה היא "קל וחומר" – והיא כנגד מידת "א-ל" שבי"ג מידות של רחמים. ובכוח מידת "א-ל" להפך את הדין לחסד, ובכך יתגלגלו חסדי ה' ורחמייו על החולה. סגולה זו הזכיר דוד זקנתי רבנו יוסף חיים זיע"א כמה פעמים, ובספר "לשון חכמים" (חלק ב' סימן ט"ז) סידר סדר מיוחד של לימוד לרפואת חולה, והביא שם כמה דרשות של קל וחומר, אשר יש בהן כוח לעורר רחמים על החולה.

מתוך ספרי הגר"י בצרי שליט"א, "אוצר הגלגלים", לרכישת ספרי הרב יצחק בצרי, היכנסו להידברות שופט או חיינו: 073-222-1250

כשעוברים תקופה קשה

האם מותר לספר להורים על קושי, ומה מברכים על קרטונים?

אכלתי בשר לפני פחות משש שעות, וכעת אני מכינה את הדייסה לחינוך, ורוצה לבדוק שהדייסה ראויה לשתייה ואינה חמה. האם מותר לטעום את החלב ולפלוט אותו החוצה בלי לבלוע אותו?

לכתחילה ראוי להחמיר שלא לטעום חלב תוך שש שעות, אף אם דעתו לפלוט אותו החוצה, שמא יבלע בטעות (בן איש חי פרשת אמור שנה שניה אות ט'). מכל מקום כאשר דעתו לבדוק את מידת החום או המתיקות לצורך התינוק – מותר לטעום, ואין חוששים שמא יבלע ("אבא ביתך" להרה"ג אהרן בן אדיבה שליט"א, עמ' ג', בשם רבבות אפרים חלק ח' סימן שכ"א).

אני רגיל לעשות קרטונים בבית מהלחם שנתר. מה ברכתם?

את הלחם חותכים לריבועים קטנים, שאין בכל אחד כזית, ולכן אם מטגנים אותם בשמן עמוק – ברכתם בורא מיני מזונות (שולחן ערוך סימן קס"ח סעיף י'). אמנם יש המכנים את הקרטונים באופן אחר – מורחים על חתיכות הלחם שמן זית ותבלינים, ומכניסים זאת לתנור, וכך מתקשה. נמצא במקרה זה שהלחם לא עבר טיגון אלא אפיה מחודשת, וממילא ברכתו נשאר נשואת המוציא לחם מן הארץ.

האם מותר לגברים להסתכל במראה, או שיש בזה איסור של "לא ילבש"?

אף שבשולחן ערוך (י"ד סימן קנ"ו סעיף ב' וסימן קפ"ב סעיף ו') מבואר שאסור לאיש להסתכל במראה, אלא לצורך רפואה או תספורת, משום שזהו מנהג נשים. מכל מקום בזמננו, שמנהג העולם שכולם מסתכלים במראה, ונעשה מנהג גברים – אין איסור בדבר מבחינה הלכתית (כן פסק הרמ"א שם, וכן פסק מרן הגר"י בשו"ת יחווה דעת חלק ו' סימן מ"ט).

בזמן האחרון אני עובר תקופה קשה מאוד, וההורים שלי מרגישים בכך ושואלים כל הזמן, אבל אני לא רוצה לצער אותם, ולכן אני מספר להם את אשר עובר עלי. האם אני נוהג כשורה, או שעלי לספר אף אם יגרם להורי צער?

אף שחלק ממצוות כיבוד הורים הוא להימנע מלצער לאביו ואמו, ואין מועילה מחילת ההורים על צער שעשה הבן כלפיהם (שו"ת בצל החכמה חלק ב' סימן נ"ה), מכל מקום אם מכון לטובה, שרוצה לשתף את הוריו כי רואה את צערם הגדול, וכשאינו מספר להם מצער אותם שבעתים, מותר לו לספר, רק ישתדל לספר זאת בצורה שההורים לא ייבהלו, עד כמה שניתן (קריינא דאגרתא חלק א' סימן קצ"ד, אסיפת הורים חלק א' עמ' ק"ב).

האם אפשר לישון במיטה שמתחתיה יש מגירות נעליים, או שיש בזה איסור מסוים?

מבואר בפוסקים שיש איסור להניח את הנעליים סמוך למראשותיו (ציפורן שמיר סימן ז' אות ק"ב). אמנם תחת המיטה, משמעות הפוסקים שאין איסור, והוא הדין למגירת נעליים שנמצאת תחת המיטה – אין איסור (על פי ערוך השולחן סימן תרל"ט סעיף ד').

הורי מתארחים אצלי בשבת. האם מבחינת ההלכה יש בעיה בכך שאכבד אותם במיטות שאני ורעייתי ישנים בהם?

מבואר שאסור לאישה לשכב על סדינים ששכב עליהם איש אחר (ט"ז יורה דעה סימן קצ"ה), וכן אין לאיש לשכב על סדינים שאישה שכבה עליהם, משום הרהור. אבל אם מחליף סדינים – אין איסור.

073-3333-300

הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענם. לכל שאלה בהלכה, חיינו עכשיו

לארגון הידברות דרושים נציגים/ות טלמרקטינג

זיכוי הרבים דינאריים בונסים נוחות שעות פריסה הכשרה מקצועית

הצטרפו לנבחרת שלנו! לשליחת קורות חיים jobsmark@htv.co.il

שומעים שיש לך את זה! אקוואר איתנו!

עשר בשביל שתתעשר

מדוע יש אנשים שנותרים מעשרות – ובכל זאת לא מתעשרים?

בגמרא (תענית ט') מבטיח רבי יוחנן "עשר תעשר בשביל שתתעשר". ומסבירים התוספות שם, שהבטחת העשירות שהבטיח רבי יוחנן היא לא רק בתבואת השדה, אלא גם בכספים שהרוויח. כלומר, כשיהודי מרוויח כסף בכל דרך שהיא, אם יעשר ממנו לצדקה – אזי מובטח לו שייתן לו הקב"ה עשירות. ובאמת שכך פסק מרן השולחן ערוך, בספרו בית יוסף (יורה דעה סימן רמ"ז), שמתור ליהודי לבחון את הקב"ה במצווה אחת בלבד, והיא מצוות מעשר כספים. כמו שאמר הנוביא מלאכי פרק ג', "והבאתם את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בבית ובחנוני נא בזאת, אמר ה' צבאות אם לא אפתח לכם את ארובות השמים, והריקותי לכם ברכה עד בלי די". הנוביא מודיע לעם ישראל שהבורא יתברך מבקש מהם, תביאו בבקשה את מעשרותיכם לביתי שלי, והוא בית המדרש, ובזה יהיה טרף למשמי, כלומר לאותם תלמידי חכמים שיושבים ועמלים בתורת. ובנוסף הבורא יתברך מבקש מכם שתבחנו אותו בזה, לאחר שנתתם את מעשרותיכם תבדקו ותראו איך אני משפיע עליכם שפע עד בלי די.

אנשים רבים ששמעו שיעורים בנושא מעשר כספים פונים אלי בשאלה: אני כבר שנים נותן מעשר כספים, ועדיין מצבי דחוק ביותר. מה עם ההבטחה של העשירות? בתחילה לא הייתה בידי תשובה לשאלתם. לאחר בירורים שעשיתי, גיליתי שכל אותם המתלוננים – לא מקיימים את מצוות המעשרות כהלכתה, ולכן עדיין לא נתקיימה בהם ההבטחה.

תנאי ראשון במצוות מעשרות הוא שהנתינה תהייה מדויקת, ולא פחות אפילו במעט, כמו שכתב מרן הבית יוסף (בשר"ת אבקת רוכל ג'), שלמעשה יש סוד על פי הקבלה בנתינה מדויקת, ואסור להפחית ממנו כלום. אם רוצה לתת יותר – יתנה ויאמר שהיותר מהמעשר כספים יהיה בתורת צדקה. בנוסף, פעמים רבות שוכחים לעשר הכנסות קטנות ובלתי צפויות, כגון מתנה מההורים, מציאת כסף ברחוב שאין בו סימן, בונוסים ממקום העבודה וכדומה, ולכן הרוצה שתתקיים בו הבטחת העשירות – יש על לבו שכל הכסף שמרוויח הוא ורעייתו, ואפילו מבני ביתו – מיד יעשר ויניח בצד, כדי שלא ישכח. יש פעמים שמתעכבים עם המעשרות, וכשמצטבר סכום גדול קשה מאוד לעשר.

תנאי שני – הבטחת הנביא לעשירות תלויה בקיום תחילת הפסוק: "והבאתם כל המעשר אל בית האוצר, ויהי טרף לבית". ומסביר שם רש"י שיהיה המעשר טרף למשמי, דהיינו אוכל ללומדי התורה. וכתב החפץ חיים בספרו "אהבת חסד", שהבטחת העשירות היא רק למי שנותן את מעשרותיו לעמלי תורה, או לעניים.

אם אנחנו, ההורים, מעוניינים להיות המשך מוצלח לצינור הברכה הזה, גם אנחנו צריכים להיות בשמחה ובאהבה, עם הרבה "עין טובה", שרואה את הטוב, מאמינה ומעצימה

להיות צינור לברכה

מהם התנאים כדי

להוריד את הברכה,

ומה לומדים מזה עבור

הקשר עם ילדינו?

בפרשת נשא מוזכרת מצווה מיוחדת של ברכת כהנים. רבים נוהגים בזמן ברכת כהנים להכניס את ילדיהם תחת הטלית (המנהג מובא בלוח "היום יום", ט"ו תשרי). יש הסבר עמוק למנהג זה, שהוא יסוד עצום בחינוך: כל יהודי הוא חוליה בשלשלת קודש, שמתחילה באבות הקדושים, אברהם יצחק ויעקב, וכך מגיעה עד אלינו (שם משמאל, כי תצא, תר"א). יש אור אלוקי שיורד אל נשמותינו ומחיה אותנו, והאור הזה יורד דרך שלשלת הקודש הזו (לכן המצווה "כבד את אביך את אמך" מופיעה בעשרת הדיברות בלוחות הברית בלוח הימני, של מצוות שבין אדם למקום (רמב"ן שמות כ"ג), כי זה לא רק עניין של הכרת הטוב או מצווה בין אדם לחברו, אלא זה ממש קשור בהארת כבוד ה').

כל יהודי צריך לראות את עצמו כחוליה מקשרת. מצד אחד, ב"ה זכינו לקבל תורה ולהיות מחוברים לקב"ה. השלשלת הזאת התחילה באברהם, יצחק ויעקב, ועברה אלינו דרך הרבה דורות שמסרו נפש (ממש) ודאגו להעביר אותה, דור אחר דור, עד אלי! אבל זה לא נגמר כאן. מוטלת עלי משימה מורכבת ומאתגרת: להעביר את האור הזה הלאה, לדור הבא. זה באמת לא פשוט, במיוחד בדור מאתגר כל כך, כשהרחוב מפתה וזמין כל כך, שהילדים רגישים כל כך. אבל זה תפקידנו. להצליח להיות חוליה מקשרת, ולהעביר את התורה לדור הבא באופן מתקבל.

כדי שנהיה חוליה מוצלחת בדרך העברת הברכה והאור, בלי חסימות בצנרת, יש כמה תנאים שצריך להכיר. רואים את זה כבר בכהנים עצמם. כתוב בפסוק (משלי כ"ב, ט'): "טוב עין הוא יברך", ולומדת מכאן הגמרא (סוטה ל"ח, ובמהרש"א שם) שכדי להוריד ברכה, צריך להיות טוב עין, ולברך באהבה! פרט נוסף שמחויב הוא להיות בשמחה (ולכן כהן אֶבֶל לא מברך). ואם אנחנו, ההורים, מעוניינים להיות המשך מוצלח לצינור הברכה הזה, גם אנחנו צריכים להיות בשמחה ובאהבה, עם הרבה "עין טובה", שרואה את הטוב, מאמינה ומעצימה. וכנראה זה לא בא באופן אוטומטי, אלא דורש עבודה עצמית...

כדי לקנות עדשה כזאת של "עין טובה", צריך להשקיע: צריך להתפלל על זה, ליידח זמן לראות את צרכי הילדים שלנו. שוב אצטט מלוח היום יום (כ"ב טבה), שם מובא בשם האדמו"ר הרשב"י מחב"ד, ש"כשם שהנחת תפילין בכל יום הוא מצווה דאורייתא על כל יהודי, ללא חילוק בין גדול שבתורה לבין איש פשוט, כך הוא חוב גמור על כל יהודי לחשוב כל יום חצי שעה אודות חינוך הילדים ולעשות הכל, מה שבכווח לעשות, ויותר מכפי כוחו, לראות לפעול אצל הילדים, שילכו בדרך בהם מדריכים אותם" (עכ"ל). עין טובה מחייבת התבוננות ויצירתיות! וכדאי לזיזם ישיבות צוות בין אמא לאבא, לפנות לכך זמן ולהשקיע בחיזוק הקשר עם כל ילד וילדה, כי בכך נזכה להיות המשך מוצלח לצינור שמעביר, ללא חסימות, את הברכה לדור הבא!

לרכישת הספר "יבוסר המלאכים", שמלא בעצות וכלים לחינוך ולאהריות וגם לחינוך של מצבי משבר, ניתן להתקשר להדברות שופס 073-222-1250

נופש משפחות במלון ניר עציון

חמישי-שבת · פרשת חקת · ז' - ט' תמוז 5725-3

בריכה ופדרת

פעילויות לילדים

חדרים מרווחים

הרצאות מרתקות

כשרות מהודרת

073-222-1-270

החופשה שלכם מתחילה כאן <<

מחלקת הרב יצחק פנור והרב מאיר שוורץ

נופש שים מול נוף עוצר נשימה!

אבל מה יגידו עלי?!

ארז, שמתקרב ליהדות, מגלה לחברו יואב לראשונה על ההתחזקות שלו

כן, סבתא שלי הייתה אומרת שזו דרך חיים. ואז הייתה מכריחה אותי לאכול עוד מנת גפילטע פיש 🐟

13:01

שכחת להוסיף גזר. זה לא גפילטע פיש אם אין עליו פרוסת גזר

13:04

מה אני אגיד לך, כל הסיפור הזה עושה לי טוב. אני הולך בימי רביעי קבוע לשיעורים במרכז קירוב, וזה עושה לי טוב על הנשמה

13:09

אתה יודע, אחי, אולי אני לא ממש בראש שלך בעניין הזה, אבל אני שמח שאתה מוצא משהו שעושה לך טוב. ומי יודע, אולי גם אני אבוא לראות מה זה הדבר הזה שתפס אותך.

13:11

וואי, תודה ❤️ זה יהיה מגניב אם תבוא. אתה חבר אמיתי.

13:14

אל תתרגש, רק תבטיח לי דבר אחד.

13:16

שעדיין נוכל לאכול סושי יחד

13:23

ברור, אחי! פשוט כשר 😊 אבל תצטרך להתרגל שאני אברך לפני האוכל!

13:31

האמת שאני נכנס די ללחץ כשאני מתחיל לדמיין את המבטים של אנשים מסביבי, כשהם רואים אותי פעם ראשונה אחרת, עם כיפה או ציצית, או מברך על אוכל.

13:34

תראה, אני לא בדיוק מומחה בתחום 😊 אבל לפי מה שראיתי אצל בן דוד שלי – מי שחבר אמיתי, יכבד אותך, גם אם הוא לא מבין. והשאר? למי באמת אכפת? וחוץ מזה, אם קשה לך, אתה יכול להתחיל בקטן. להכניס דברים בהדרגה, לא לעשות מהפכה ביום אחד.

13:40

צודק, זאת עצה טובה.

13:42

אחי, אני אולי לא מבין את כל הקטע הדתי הזה, אבל אני מבין מה זה לחפש משמעות. וחברים אמיתיים תומכים גם כשהם לא בדיוק באותו ראש.

13:45

זה חשוב לי לשמוע. חששתי שתשוב שהשתגעתי 😊

13:50

חייב להרוס את הרגע הרגשני. אם תתחיל לגדל זקן ארוך – אני מתנער ממך!

13:52

עוד נראה... אני דווקא מתחיל להתחבר לזקן הזה 😊

14:08

היי, אחי, מה קורה? אתה מגיע מחר לתומר? גם אסי ורונן יהיו שם.

11:02

האמת שאני מתכנן להישאר בבית... אתה יודע, התחלתי קצת עם שמירת שבת 🕍

11:06

וואלה? אתה? שלא היית מוותר על ים בשבת? 🤔

11:15

כן, אני יודע שזה נשמע הזוי... פשוט... התחלתי לקרוא קצת, להתעניין. יש איזה רב מעניין ביוטיוב שמדבר בשפה שלי 📱

11:20

אה, אחד מאלה שמנסים למשוך צעירים?

11:45

לא ממש. רק מישוה שמסביר דברים בצורה הגיונית.

12:00

אל תגיד לי שאתה הולך עכשיו להסתובב עם פאות וכובע שחור 🎩

12:09

לא הלכתי רחוק מדי בכלל... פשוט, אתה יודע, יש משהו במסורת שפתאום מדבר אלי. משהו בשורשים.

12:11

אחי, אני רק צוחק איתך. אתה יודע שאני בעד כל דבר שעושה לך טוב. רק מה החברים יגידו כשתתחיל להגיד "בעזרת השם" ולברך על אוכל?

12:20

זה בדיוק העניין 😊 אני חושש שכולם יחשבו שנפלתי על הראש.

12:32

תהיה אמיתי עם עצמך. אתה רוצה להיות ארז בן 80 שחושב "למה לא הייתי נאמן לעצמי"? תקשיב, מי שיצחק עליך בגלל שאתה מחפש משמעות בחיים – זו הבעיה שלו, לא שלך. מה אכפת לך מה אנשים חושבים?

12:40

קל לך להגיד...

12:43

אל תיקח את זה קשה מדי. אנשים בסופו של דבר מתרגלים לשינויים. בהתחלה זה יראה להם מוזר, אבל מהר מאוד הם כבר יתרגלו לארז החדש. אבל ברצינות, מה בדיוק מושך אותך ביהדות? מעניין אותי.

12:46

תראה, יש בזה איזו חכמה עמוקה שלא הכרתי. פתאום הבנתי שיש סיבה לכל המנהגים האלה... זה לא סתם "ככה עושים כי ככה אבא שלי עשה". פתאום יש תשובות לשאלות הגדולות של החיים, יש משהו מעבר לקריירה וכסף וחופשות בחו"ל.

12:50

מבחר מתנות מרגשות
למורות, גננות ומלמדים.
אל תפספסו!

לכל המתנות <<
073-222-1-250

נפשו הידברות שופט' ב-ג

עכשיו ב- הידברות שופט!

הידברות שופט
התחבר • תפסו • תרגש

בסוף השנה
לא שוכחים
ואז יודעים!

נרחם אב

סיפור המקרה

סיפר רופא ירא שמיים: יהודי מבוגר הגיע לבית חולים בשל התעלפות ויתר לחץ דם. תוך כדי בדיקה, גיליתי כי האיש חבול בחלקי גופו השונים, ככל הנראה מחמת מכות שהכו בו. "מניין הגיעו כל הפצעים והחבורות הללו?", שאלתי אותו. המטופל ענה תשובות שונות שנראו כהתחמקות: הוא אמר שנפל מהמיטה, שמעך במדרגות וכדומה. אך המשכתי להפציר בו, על מנת להוציא ממנו את סודו. לבסוף נכנע וסיפר בצער, כשדמעות נקוות בעיניו: "זהו בני אהובי, הוא זה שחובט ומכה בי. לפעמים הוא 'דורש דמים' כדי לרכוש לעצמו רכב חדש, ביגוד יקר וכיוצא בזה, וכשאני ממאן להיענות לדרישותיו, הוא מכה אותי..."

הזדעזעתי לשמע הדברים. החלטתי להפנות את העניין לטיפול המשטרה. כשהבחין בכך האיש, הוא פרץ בבכי והתחנן בפני: "אנא, אל תתקשר למשטרה. זהו בני יחיד, אני אוהב אותו מאוד ומרחם עליו. אומנם הוא מכה בי באכזריות, אך עם זאת הוא מטפל בי במסירות. בלעדי איוותר לבדי, זקן וגלמוד. מוכן אני לספוג את מכותיו, ובלבד שישאר עמי וימשיך לעזור לי..."

הרופא פנה אל מו"ר הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, ושאל: מה עלי לעשות כעת? האם יש להסגיר את הבן הרשע, או שמא יש להתחשב בתחינותיו של האב, ושב ואל תעשה עדיף?

תשובה

השיב מו"ר: נאמר בתורה (שמות כ"א, ט"ו): וְנִמְכַּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת. וכתב הנצי"ב (בספרו העמק דבר), שהתורה הקדושה לא אמרה "אב ואם" (כפי שמצינו

בכמה מקומות בכתובים), אלא "אביו ואמו", והיינו שהכתוב מתייחס גם למקרה שהבן הינו יחיד לאביו ואמו, והיינו חושבים לומר, שכאשר בן יחיד זה הכה את אביו או אמו, לא נמית אותו, כי ראוי לחוס על הורים אלו ולא לכבד גחלתם - על זה באה התורה ללמדנו, שמכל מקום "מות יומת" (ויעוין במסופר בבבאי בשמואל ב' פרק י"ד).

למדנו אפוא מדברי הנצי"ב, כי אין מתחשבים בצערם של האב והאם המתחננים להשאיר את בנם היחיד בחיים, אלא הבן המכה אותם יקבל את עונשו! ואף על פי שהם יסבלו יותר מהעונש הנורא שהבן יקבל, בכל זאת אין התורה מתחשבת בכך. ה' יתברך דורש מאיתנו לבער את הרע, להענישו ולייסרו, וכולם יראו וייראו.

והיה מקום לומר, שהוא הדין בענייננו: יש להעניש בחומרה את הבן המכה את אביו, ולא לרחם על אביו, שחושב שיסבול מכך.

אלא שיתכן שאין ללמוד לענייננו מדין בן ההתחייב מיתת בית-דין על פי דין תורה (בעדים והתראה ובבית-דין), כי אולי רק כאשר נגמר דינו בבית-דין, אמרה התורה שלא ישתנה דינו מחמת תחנוני הוריו למלטו. אבל במקרה שאלתנו הבן לא חויב במיתה על פי בית-דין, ואולי יש להתחשב בתחנוניו של האב.

ולמעשה אמר מו"ר: שמעתי ממורי חמי מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל, כי עלינו "לרחם" על הבן ולמוסרו למשטרה, מכיוון שעל כל מכה שהוא מכה את אביו, הוא עובר על איסורים חמורים שחייבים עליהם מיתה, ויש להפרישו ממעשים אלו. ובאשר להמשך חיי האב - יש לבטוח בקב"ה, שכשם שעד היום דאג להחיותו ולספק צרכיו, כך גם ימשיך לדאוג לו בעתיד. אולם אם האב הינו חולה לב וכדומה, וכשישמע שבנו נאסר הוא עלול לקבל התקף לב וחיייו יהיו בסכנה - אזי אין להעניש את הבן, כי אף מצוות "וביערת הרע מקרבך" נדחית מפני פיקוח נפש.

לפניכם תמונה מיוחדת שמיצגת פסוק ספציפי מתוך פרשת השבוע. שימו לב: התמונה לא מתיימרת לתאר באופן מלא את המתרחש בפסוק, אלא מרמזת אליו. על מנת לגלות מהו הפסוק, עליכם לקרוא את כל הפרשה במלואה (הרווח שלכם). ולשלוח לנו את הפסוק שמסתתר בתמונה בקישור <https://lp.vp4.me/1yjb>. בין הפותרים נכונה יוגרל שובר על סך 100 ש"ח לרכישה בהידברות שופט

פתרון החידה מעולן פרשת במדבר: "זנתמה הכסף לאמרן ולבניו פדויי הענפיים בהם" (במדבר ג, מ"ח)

>>> הזוכה מעולן פרשת שמעי: איתן גבאי <<<

- א' -** הוא נסע לפני בני ישראל והקדים אותם 3 ימים במסע.
- ב' -** אבן טובה שמופיעה בתיאור של המן.
- ג' -** גם הוא צריך לעשות את הפסח ככל חוקותיו.
- ד' -** אם אדם נמצא שם, הוא לא יכול לקיים את הפסח במועדו.
- ה' -** ביטוי שאמר ה' למשה רבנו שמשמעותו - וכי יש משהו שקשה מדי עבור ה' לעשותו?
- ו' -** תפילה שאנו אומרים בכל פעם בעת פתיחת הארון לקראת קריאת התורה, ומקורה בפרשתנו.
- ז' -** מאיזה חומר הייתה עשויה המנורה?
- ח' -** משה רבנו צוה להכין 2 כאלה (רמז: משמיעות קול).
- ט' -** אחת הפעולות שהיו עושים בני ישראל כדי לעבד את המן למאכל.
- י' -** כיצד נקרא בסיסה של המנורה (אם לדייק: החלק החלול שמעל לרגליים).
- כ' -** מה צו הלוויים לעשות לבגדיהם?
- ל' -** מה השאלה ששאלו בכאב האנשים הטמאים את משה רבנו ואהרן הכהן בקשר לקרבן פסח?
- מ' -** מצב בארץ שבו יש להרע בחצוצרות כדי שה' יזכור אותנו ויושיענו.
- נ' -** אהרן אמר למשה רבנו שלא ישית עליהם חטאת, כי הם עשו מעשה אווילי. באיזו מילה השתמש אהרן?
- ס' -** איזו פעולה ביצעו הלוויים על ראש הפרים?
- ע' -** מה הכמות הכי נמוכה של עופות שאסף אדם בודד מבני ישראל?
- פ' -** כך ה' אמר לאהרן ומרים שהוא מדבר עם משה רבנו.
- צ' -** מילה נרדפת לאויב.
- ק' -** ירקות ממשפחת הדלועיים שהאספסוף זכרו ממצרים.
- ר' -** באמצעות מה בני ישראל היו טוחנים את המן?
- ש' -** בני ישראל "טיילו" ומצאו את המן ללא מאמץ. איך אומר הפסוק שהם טיילו?
- ת' -** מה היו הלוויים צריכים להעביר על כל בשרם?

לְאַחַד הָאֵלִים: מַלְאָכָא
(מַלְאָכָא מִלִּי שְׁמֵי הָאֵלִים מַלְאָכָא מִלִּי שְׁמֵי הָאֵלִים);
מַלְאָכָא: לֹא: יֵשׁ: לֹא: יֵשׁ: מַלְאָכָא מִלִּי שְׁמֵי הָאֵלִים:
מַלְאָכָא: מַלְאָכָא: מַלְאָכָא: מַלְאָכָא: מַלְאָכָא: מַלְאָכָא:
מַלְאָכָא: מַלְאָכָא: מַלְאָכָא: מַלְאָכָא: מַלְאָכָא: מַלְאָכָא:
מַלְאָכָא: מַלְאָכָא: מַלְאָכָא: מַלְאָכָא: מַלְאָכָא: מַלְאָכָא:

עוֹשֵׂה:

מאבק שמציל חיים

אדם מבוגר מנסה להתאושש מווירוס כשוט - ולא מצליח. הקושי רק הולך ומתגבר, אבל הוא מחליט להיאבק ולצאת לתפילה. בדרך הוא נתקל במצב של חיים ומוות - והחיים האלה הם לא רק שלו

לגילי - הפכתי לבובת סמרטוט שכל רצונה לישון. להתחפר במיטה ולהתמסר לשר השינה. זה פגע באיכות החיים שלי, של המשפחה ושל החברים, אבל לא היה לאל ידי לעזור. הייתי מובס. שמעתי מדי פעם הדי לחשושים שאולי זה נפשי, ושכדאי לבדוק... זה הבהיל אותי. בתוכי הרגשתי שיש כאן משהו אמיתי. נפשי זה בטוח לא. וכך, עם חוסר הוודאות הזה והצורך שלי להתנצל שוב ושוב, ניהלתי את חיי שהתהפכו עלי. בטבעי אני אדם אופטימי ושמת, וזה גם מה שעזר לי הכי הרבה להחזיק מעמד, ולא ליפול לייאוש ואולי לדיכאון אמיתי. התפללתי הרבה - במילים שלי - כי ללכת לבית הכנסת לא יכולתי. זה כאב לי מאוד. היה חסר לי העולם הרוחני שלי, החברות, הלימוד.

ביקשתי מבורא עולם שייתן לי כוח ללכת לבית הכנסת - לתפילה אחת לפחות. באחד הימים, כשקמתי בבוקר, הרגשתי הקלה בתסמינים. הצלחתי לקום ולראות את עצמי במראה. הייתה לי מלחמה פנימית: האם ללכת להתפלל בבית הכנסת? מי כמוני יודע שכל מאמץ שלי הוא עולם ומלואו. היו לי אינסוף תירוצים למה לא, ובעיקר השעה - זו הייתה שעת בוקר מאוחרת, ואני אדם של ותיקין. נץ החמה הוא כמעט אמצע היום שלי. תמיד הייתי מראשוני המגיעים לתפילת ותיקין. לא ידעתי כלל מהו מניין מאוחר, ולפעמים, בסתר לבי, גם הייתה לי ביקורת על הדור הצעיר שהולך להתפלל שחרית רגע לפני מנחה.

והנה, עכשיו אני בעצמי באותה סיטואציה... לך תסביר לאנשים, שגם כך שואלים "מה קרה לדוד, למה הוא לא מגיע כבר לתפילות ולא נראה בציבור?". חיצונית אני נראה בסדר, קשה להאמין שהקושי שלי אמיתי. לך תספר לאנשים סיפורים. זה היה מאבק קשות. לבסוף התגברתי. הצלחתי לקום, בציפורניים, נאבקתי והתרוממתי. לקחתי את התיק של הטלית והתפילין, אחרי כל כך הרבה זמן שלא עשיתי זאת, והלכתי - כאחרוני הצעירים - לבית הכנסת. "שטיבלעך", סוג של קיצור דרך. "כמו שצריך", סוג של קיצור דרך. עם כל פסיעה שהלכתי, החמאתי לעצמי, מחאתי כפיים. ידעתי כמה שווה כל פסיעה ופסיעה. בשלב הזה כבר שמתי לב שהעייפות מגיעה

אני לא אדם צעיר. זכיתי לראות הרבה בחיים, ובעיקר את חסדי ה' עלי בכל רגע ורגע. חיתנתי ילדים, ואני סבא לנכדים, ברוך ה'. נער הייתי גם זקנתי. לכן כשקיבלתי הצטננות נוספת, לא התרגשתי. אני מכיר הרבה מהווירוסים שנדבקו בי במהלך חיי. הפעם, שלושה ימים אחרי שהתחלתי להרגיש לא טוב, הבנתי שזה שונה. הווירוס ממש השתולל, בעוצמה שלא פגשתי כבר הרבה שנים. זה היה קשות. רופא המשפחה שאליו הלכתי טען שזו כנראה שפעת, והמליץ לקחת משככי כאבים וחום, לנוח הרבה ולהיעזר בתרופות סבתא. לא הייתה הנחיה מעבר לזה.

כשבועיים לקח למחלה להרפות ממני, אבל גם כשכבר כשהוכרזתי כמחלים, הרגשתי עייפות שצנחה עלי. נכנסתי למיטה ונרדמתי במהירות שלא זכרתי זה עידן ועידנים. ישנתי בלי הפסקה לפחות 12 שעות. לא משהו טבעי. כשהתעוררתי, לא האמנתי שהשעון צבר "קילומטראז'" כזה... לא הבנתי איך ייתכן שישנתי כל כך הרבה, בעוד אני מרגיש עייפות איומה, כאילו לא ישנתי כלל. כל הגוף שלי היה כבד, הרגליים כמו עופרת, הראש שקע עמוק בערפול. לא הייתי מסוגל לחשוב, לשמוע, לדבר. רק רציתי לישון ולישון - עייפות בלתי נגמרת.

ברגעים שעוד הצלחתי לחשוב, הרגעתי את עצמי: העייפות הזו היא תוצאה של המאבק במחלה שתקפה אותי. זה נשמע הגיוני, לא? גם מסביבי עודדו אותי לנוח עוד ועוד, כדי שאתאושש מהר - הרי המחלה הזו עשתה בי שמות. שבועיים חלפו, ואני עדיין בתוך הלופ של מיטה-מיטה. בקושי אוכל, בקושי קם. רוצה רק לישון. אשתי כבר נלחצה, וקבעה לי תור לרופא. אין לי מושג איך הגעתי אליו - להזין רגל הרגיש כמו להרים משקולות. הייתי סמרטוט, גמור מעייפות. הרופא די נבהל למראי, ושלח אותי לבצע בדיקות דם, כשהוא חושש מממצאים חמורים. אלא שכל הבדיקות יצאו תקינות לעילא ולעילא. הרופא נתן לי ויטמינים ותוספי תזונה - אולי הם ישפרו את מצב הרוח ויחזקו אותי, כי בינתיים אין משהו רפואי שניתן להצביע עליו. לקחתי את התוספות, אבל דבר לא עזר. שוב צנחתי למיטה. מאדם בריא, מתפקד ופעיל מאוד, הרבה מעבר

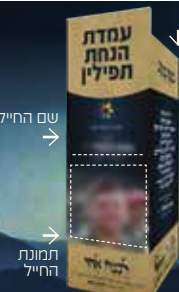

היו שותפים במיזם האדיר, בשיתוף המשפחות השכולות המנציח את חיילנו היקרים הי"ד שנפלו במערכות ישראל, באמצעות הקמת עמדות תפילין אישיות לזכרם

הם מסרו את נפשם למעננו, אנחנו נעשה למענם!

להקדשת עמדת תפילין:
073.333.3343

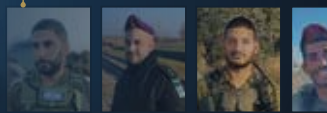

↓ להקדשת 2 לזכרונם

לנצח אחי

← משפט מפורשתי של החייל

מיזם עמדות התפילין להנצחת החיילים הי"ד בשיתוף משפחות הנופלים

היזמות וקיימות

המסע הראשון

עם ישראל חנה ליד הר סיני כמעט שנה שלמה, מראש חודש סיוון של שנת היציאה ממצרים. במהלך אותה שנה הם קיבלו את התורה הקדושה, חטאו בחטא העגל וזכו לכפרה, הקימו את המשכן וקיימו את מצוות פסח ופסח שני. עתה, בל' באייר, הענן מתרומם והגיעה העת למסע הראשון של בני ישראל במדבר בדרכם אל הארץ המובטחת.

חותנו של משה רבנו, יתרו, מחליט לשוב לארצו מדיין על מנת לטפל בנכסיו ולגייס את משפחתו. משה רבנו מפציר בו להצטרף אליהם, ויתרו מבטיח כי לאחר שיגיע לארץ מולדתו עוד ישוב ויחזור.

תקציר פרשת בהעלותך

חטא המתאוננים

אנשים מקצה המחנה מתחילים להתלונן על כך שה' מטריח אותם ללכת דרך ארוכה במדבר, וכתוצאה מחטאם פורצת אש ששורפת אותם ואת שבעים זקני העם שלא מחו בהם. העם צועק אל משה רבנו, והוא מתפלל אל ה' שתיעצר השריפה, והאש שוקטת ונכבית במקומה.

קברות התאווה

הערב רב, אותם גרים שהצטרפו לבני ישראל ביציאה ממצרים, מתלוננים על כך שניתן להם לאכול רק מן. וזאת אף על פי שטעמו של המן היה משתנה לכל מאכל שרצו. הם משפיעים על בני ישראל, וכולם מתלוננים ובוכים. ה' כועס על כך, ומשה רבנו מבקש מה' עזרה בהנהגת העם. הקב"ה מורה לו למנות 70 מזקני העם שייטלו חלק בהנהגת העם, ולהעמידם סביב למשכן - שם הקב"ה יאציל מרוח נבואתו של משה רבנו עליהם.

ה' אומר למשה רבנו להודיע לעם שיש להם יום אחד לשוב בתשובה על חטאם, ולאחר מכן הוא ימטיר שלווים רבים על המחנה, כאשר החוטאים ימותו באכילה זו. כאשר ה' ממטיר את השלום, העם לוקח כמויות גדולות מאוד של עופות. בעת אכילתם החוטאים נהרגים כעונש על תלונותיהם, ולכן נקרא מקום זה "קברות התאווה".

חטאה של מרים

מרים הנביאה, אחותו של משה רבנו, אומרת דברי לשון הרע על משה רבנו, וכתוצאה מכך היא לוקה בצרעת. משה רבנו מתפלל לרפואתה: "אל-נא רפא נא לה", וה' משיב לו שהצרעת תימשך שבעה ימים ורק לאחר מכן היא תתרפא. היא מורחקת מן המחנה, ובני ישראל ממתינים שבוע ימים עבורה, וזאת כשכר על כך שהיא המתנינה ביאור ושמרה על משה כשהיה תינוק.

...

אל התפילה הגעתי "כאן-לא-כאן", מעורפל פיזית ונפשית. קיוויתי שעוד אספיק לתפוס מניין, כנראה האחרון לאותו יום. אבל הרגשתי שאלוקים שלח לי מסר. הוא רוצה את המעשה, את המאמץ, לא את החשבונות הקטנוניים של היצר הרע שמנסה לרפות את ידי. ההבנה הזאת היתה כמו קרן אור שחדרה מבעד לחשירת העבים, מתקשת לחמם אותי. נצמדתי אליה. רק אותה הייתי צריך עכשיו. זו הייתה תפילה מעומק הלב, כמו ילד קטן שלומד להתפלל בפעם הראשונה. הרגשתי ב"אורות", כפי שאומרים.

אל הבית כבר חזרתי במונית, גמור, לא מסוגל ללכת.

רגע לפני שחזרתי למיטה, אשתי סיפרה לי שרופא המשפחה הקבוע שלי עזב את המרפאה. במקומו הגיעה רופאה חדשה, צעירה. היא עברה על רשימות המטופלים, והתקשרה כדי לבדוק מה שלומי, התעניינה במצבי.

אשתי סיפרה לה על העייפות הבלתי נגמרת וכל מה שקורה. הרופאה ממש ביקשה שאשתדל לבוא אליה.

לשמחתי, אחרי מנוחה רצינית בהמשך אותו יום הייתה לי הקלה בתסמינים, כך שלמחרת הצלחתי - בקושי אמנם - להתייצב אצלה. לאחר שבדקה שוב, היא אמרה שהיא חושדת שיש לי מחלה שנקראת "עייפות כרונית", ולשם כך שלחה אותי לקולגה שלה, שהתמחה באבחון.

כמה שזה היה ארוך ומתיש בשבילי - זה היה שווה. איך שהגעתי, עם כל השאלות הראשוניות, הוא עלה על זה: ללא כל ספק יש לי תסמונת העייפות הכרונית.

בשבילי זו הייתה הקלה גדולה. סוף סוף מישהו אומר שיש לי בעיה אמיתית. עם שם! יש לזה הסבר רפואי, יש מידע. אני לא פגוע בנפש, לא מתחזה, לא מחפש תירוצים. אני באמת מרגיש עייפות. ההקלה הזו שיפרה את חיי כל כך.

...

אני בהחלט נוטה להאמין שתחילת הגאולה שלי נעוצה אי שם - במאבק ללכת להתפלל למרות הכול. הצלתי נפש, וזו הזכות שהביאה אותי אל פתח הפתרון.

אז כן, יש עוד עבודה עם ההתמודדות עם המחלה - כי היא לא הולכת לעזוב, ואני צריך ללמוד לחיות איתה בשלום ובכבוד הדדי.

זה לא הולך להיות קל ולא פשוט, אבל אני יודע כמה שווה כל מאמץ לפני ה'. אני לא מתעייף מלהיאבק מול היצר. יודע שזה מה שנותן לי חיים - וזה מה שהציל חיים אחרים.

בהתקפים חוזרים ונשנים, וש אחד הדברים שמגבירים וגם מזרזים את ההתקפים, הוא לחץ. לכן לקחתי את הזמן והשארתי לי מרחב תמרון מראש. אמרתי לעצמי: אני הולך - כמה שזה ייקח. עקב בצד אגודל. ואני הרי אדם נמרץ בטבעי.

וכך, בעודי הולך לאיטי, בוחן את הסביבה, מנסה לנשום אוויר של עיר, אווירה, אנשים, הבחנתי ברכב שחנה לצד המדרכה, ושמותי לב למשהו מוזר. חזרתי אחורה, בחנתי בשימת לב - כן, לא טעיתי. יש שם תינוק קטן, במושב האחורי. לבד. כל החלונות סגורים.

ניסיתי לפתוח את הדלת - נעולה. באקט ראשון זעקתי לעזרה. השמש כבר עמדה באמצע השמיים, העולם התחיל להתחמם, כל רגע הוא סכנה. נלחצתי, מה קורה לילד שבפנים?

דפקתי בחלון - הוא לא הגיב. הרגשתי שאני משתגע, הוא ישן? או חלילה גרוע מזה?

בינתיים, לשמע זעקותי, הגיעו אנשים. כל אחד נתן עצה, ויחד הצלחנו לשבור את החלון הקדמי. אחד שחרר את הנעילה, וכל הדלתות נפתחו. בחור צעיר שלף את התינוק החוצה. הוא כבר היה במצב של נים לא נים, על סף עילפון. מתנדבי הצלה הגיעו בריצה, בדקו - והוא התחיל לבכות. זה היה בכי מרגש, כמו תינוק שנולד. בכי של חיים חדשים. בעיני ראיתי אותו חוזר מן המתים.

מישהו ביקש לאתר את הורי התינוק, ובתוך שניות ספורות כבר ראיתי מרחוק דמות עטופה בטלית, רצה, נסערת. אבא שלו.

תקופה ארוכה הוא לא פיזר בעצמו את הילדים למוסדות הלימוד. היום זו הייתה הפעם הראשונה מזה שנתיים לפחות. הוא שינה את המסלול הרגיל שלו בבוקר, שלח את הילדים הגדולים, כל אחד ליעדו, ואז נכנס להתפלל. הזעקה מבחוץ הזכירה לו... התינוק! הוא שכח לשלוח אותו למטפלת...

המום, אכול מבפנים ומרוסק, הוא הגיע, מתנשף, וביקש לדעת דבר אחד - מה קורה עם הילד?

אחד המתנדבים עדכן אותו שהתינוק התעורר. הוא הגיע בדיוק בזמן. רגע אחר כך כבר הגיע האמבולנס, והאב וילדו עמדו לעלות עליו. רגע לפני, הוא ביקש לדעת מי מצא את הבן שלו. כולם הצביעו עלי.

התביישתי. אני לא אדם של דרמות וצל"שים. אדם פשוט, הולך בצדי דרכים, נותן לאחרים את קדמת הבמה.

בדמעות בעיניו הוא הודה לי, ואז עלה לאמבולנס, משאיר שובל של יללות סירנה.

אגודת נשים אמהות
חיברות - נשן חיים

חיים
של אמה

הוא יהיה החיים שלך, כמו כל
אמה אוהבת

נל ארחד יכול להיות זבולון

חותמים הסכם יששכר וזבולון עם ישיבת 'אבני נזר'

זו ההזדמנות שלך להיות חלק מהשותפות ההיסטורית שמחזיקה את העולם בין שבט יששכר, לומדי התורה ועמליה - לשבט זבולון העמלים לפרנסתם, שמחזיקים את לומדי התורה בממונם, ובשמיים שניהם מקבלים שכר מלא של לימוד התורה.

חותמים עכשיו הסכם יששכר וזבולון עם הדור הבא של השדרה הרוחנית של עם ישראל

ישיבת 'אבני נזר' בראשותו של מורנו הגאון הגדול הרב זמיר כהן שליט"א, בה לומדים מאות תלמידים מובחרים, השוקדים ועמלים בתורה יומם ולילה - ללמוד ולעשות! וזוכים בשכר לימוד תורה ובברכה להצלחה ולשפע רוחני וכלכלי

"כל איש ישראל חייב בתלמוד תורה...
ויכול אדם להתנות עם חברו שהוא יעסוק בתורה
והוא ימציא לו פרנסה ויחלוק עמו השכר"

(שולחן ערוך יו"ד רמז ס"א)

חייגו עכשיו 073-222-1212

המדור בחסות

נעם
בר מים היברידי

שאלה בנועם

רבי ברוך זרקא קורא את הפרשה שניים מקרא ואחד תרגום בטעמי המקרא. שאל אותו חברו, יצחק פשטא, מדוע לא ניתן להסתפק בקריאת הפסוקים בפשוטות. מה השיב לו?

פתרון החידה מעלון פרשת במדבר:

אין צריך לקרוא את הפרשה של ימים טובים ומועדים שנים מקרא ואחד תרגום (שיעור סימן רפ"ה סעיף ד', ומקור מתרומת הדין (סימן כ"ג)). והטעם, שהרי קורא במשך שבתות השנה את פרשיות התורה כולה, וכלולים בה גם הקריאות של יום טוב, וכן המנהג. ובאר"ט סק"ח, ומשיב סק"ח. אמנם מרן רבנו הגדול זצוק"ל, בספרו חזקוני (שבת א', ש"כ"ט) הביא כמה ראשונים שחייבו לקרוא שמירת גם בערב יום טוב, אך סיים שאין אחר המנהג כלום, כיוון שנהגו בהתחלת הדור, ופסק מרן השר"ע.

הגרלה!

בין הפותרים נכונה

יגרל בקבוק תרמי דיגיטלי מבית אסיקים

תשובות יש לשלוח למייל:
alon@afikim-water.co.il
או לפקס: 02-5807576

אסיקים
טכנולוגיית מים מתוקמת

להזמנות:

077-80-37-880

כשיש נועם 2, אין שאלות!

בר המים שכבש את ישראל, עכשיו גם בני יורק ובני גרין!
להזמנות 1-347-503-3082

שאלה

הרוחצים בים או נמצאים באמצע מסלול בנחל ואין להם כלי לנטילת ידיים, האם יכול לטבול את הידיים בנהר ובים, ומה נוסח הברכה על נטילה זו?

תשובה

פינת ההלכה

בחסות
יוסף מנחם משנתאומ

אם נמצא במקום שהמים מתוקים, לכתחילה עדיף ליטול בכלי, ואם אין לו כלי ליטול בו את ידיו, יטבול ידיו במים, ובים התיכון שמימי מלחים אפילו אם יש לו כלי לא יטול בכלי כי מים אלו אינם ראויים לשתיה, ולכן יטבול ידיו בכל אופן. ונוסח הברכה - על נטילת ידיים, ואם ביקר על טבילת ידיים, יצא. גמרא חולין (ק"ו עמוד א') שולחן ערוך (סימן ק"ס סעיף ח) ושו"ת מנחת יצחק חלק ד (סימן כב).

יעוץ משנתאומ עם יוסף מנחם
בעל 41 שנות נסיון בנבואי בכיר לשעבר

לשיחת ייעוץ:
077-604-98-76

יוסף מנחם משנתאומ
דובר בנבואי טוטמת

איך מערכת העיכול דוחפת את המזון?

מי ה"מהנדס" שחיבר את הוושט ישירות לקיבה? ומי ה"פיזיקאי" שלימד איך הגוף שלנו להפיק אנרגיה מאוכל?

1. צינור פלאים

הוושט הוא חלק חשוב במערכת העיכול של גוף האדם, צינור שרירי באורך של כ-25 ס"מ המחבר בין הגרון לקיבה. תפקידו העיקרי הוא להעביר מזון מהפה לקיבה. הוא מורכב משלוש שכבות עיקריות: הרירית, התת-רירית והשרירית, שכל אחת מהן ממלאת תפקיד קריטי בתהליך העיכול. השכבה השרירית מתכווצת ומתרפה בצורה מדויקת בתהליך שנקרא "פריסטלטיקה", שבו המזון נדחף כלפי מטה אל הקיבה. התיאום בין השכבות מעיד על חכמה אלוקית שאין לה תחליף. תהליך זה מתרחש כל הזמן, בלי שאנחנו מודעים אליו.

במפגש הגרון עם הוושט יש טבעת שרירים בשם הסוגר העליון, ובמפגש הוושט עם הקיבה יש את הסוגר התחתון. הסוגר העליון נפתח כאשר אנחנו בולעים ומונע כניסת אוויר לוושט. הסוגר התחתון מונע חזרת מזון ומיצי קיבה לוושט לאחר המעבר. לאחר שהמזון עובר, השרירים מתכווצים והסוגר נסגר, ובכך נמנע חזרת חומציות, צרבות ודלקות בוושט.

הוושט מכיל תאים חיסוניים המסייעים במלחמה בזיהומים ויוצרים תגובות חיסוניות נגד חיידקים ומזהמים. הרקמה הרירית שמצפה את הוושט מגנה עליו מפני חומציות המזון והנוזלים, פועלת כמחסום ומונעת פגיעות במבנה הוושט. בנוסף, הוושט רגיש למגע, כך שהוא יכול לזהות חומרים מסוכנים ולעיתים להפעיל תגובות כמו הקאה להוצאת התוכן המזיק.

הית היזר

השבת אבא לא הביא את עלון הידברות מבית הכנסת

השבת אבא הביא הידברות!

פינה חדשה בעלון הידברות, שתעניק לכם הזדמנות להביא לידי ביטוי את הכישרון והיכולות שלכם: עצבו פרסומת לעלון הידברות, ושלחו אותה אלינו למייל debi@htv.co.il (בפורמט מלבני בלבד). העבודות הטובות והיצירתיות ביותר יפורסמו כאן ובפלטרפורמות השונות של הידברות. היו יצירתיים, נועזים, מפתיעים ובעיקר עם הומור וחשיבה מחוץ לקופסה. בעוד מספר חודשים נבחר את הפרסומת המוצלחת ביותר, שתזכה את היוצרת/פרס ע"ס 500 ש"ח לרכישה בהידברות שופט, ואולי גם בהשתלבות במחלקת השיווק של הידברות.

המתנה שקבל דניאל

כיצד פתור דניאל את חלומו של מלך בבל?

והחבריו התפללו לה' שיצור לדניאל, ואכן, ה' שמע את תפלתם.

כשעמד דניאל הנביא מול המלך, אמר לו: "יש אלוקים בשמים שרוצה לגלות למלך את העתיד. בחלומך ראית פסל ענק. ראשו זהב, החזה והזרועות שלו מכסף, הבטן והירכים מנחשת וקרנלים - חלקו מברזל חזק וחלקו מחרס. ופתאום אבן קטנה התגלגלה מעצמה והפכה ברגלי הפסל, שהתמוטט והתפורר לאבק! האבן הפכה להר ענק שמלא את כל הארץ."

עיני המלך נפערו בתדהמה. זה בדיוק החלום שחלם! דניאל

הוסיף: "זה הפתרון שאלוקים מראה: אתה, המלך - ראש הזהב. אלוקים נתן לך ממלכה חזקה, אבל אחריך יקומוד עוד ממלכות. האבן הקטנה שהפכה להר מסמלת את מלכות ה' בעתיד. היא תהיה נצחית, ובראשה יעמד מלך המשיח."

בנוכדנצאר כה נפעם מחכמתו של דניאל, שהשתחוה לפניו והכריז בפי כל שאלוהי דניאל הוא האלוהים האמיתי. המלך מנה את דניאל למשנה למלך, וכך, בזכות אמונתו החזקה בבורא עולם, הפך דניאל לאחד האנשים החשובים ביותר בממלכת בבל.

לצפיה בפרקי סדרת האנימציה על סיפורי הנ"ך היכנסו לעולם הילדים
kids.hidabroot.org

מומלץ
עולם הילדיםחוג תכשיטי
שולחן

תמיד חיפשתם איך לפאר את שולחן השבת ולעשות זאת בעצמכם? יחד נלמד איך לייצר חבקים שעשויים מחרוזים. חוג מאת תמר דנחי.

נחמיה ובניית
החומה

נחמיה הנביא היה שר המשקים של המלך דריוש. מה אחיו של נחמיה סיפר לו, ומדוע פניו של נחמיה היו עצובות כשמזג יין למלך? סדרה באנימציה חדשנית.

בארצנו
הקדושה

למה רוצה דויד לעזוב את בית הספר, ואילו מעשיות על ארץ ישראל מספר דוד יהושע לדויד? סדרה של "מדרשת התורה והארץ".

הצטרפו לעולם הילדים ותיהנו מ-2,000 פרקים של סדרות, כ-100 ספרי קומיקס, עשרות רבות של סרטים באורך מלא, חוגים מגוונים, אלפי בדיחות, סרטוני טבע ורץ ברשת ועוד הרבה היכנסו אל kids.hidabroot.org. למבצע מנויים מוזל. התקשרו 073-3592800 או שלחו מייל אל kids@htv.co.il

הדעתו

מהו אטום?

כל חמר בטבע יכול להתחלק למרכיבים זעירים, שנקראים אטומים. כמה זעירים? בטפת מים אחת יש יותר ממיליארד מיליארדים של אטומים! בעבר נחשב האטום לחלקיק הני קטן בעולם, כזה שאי אפשר לפקד לחלקים קטנים יותר, ולכן נקרא "א-טום", שפירושו בינוני "בלתי ניתן לחתוך". כיום יודעים שגם האטום מרכב מחלקים שונים, כמו גרעין האטום, וגם אלקטרונים, פרוטונים ונויטרונים שמקיפים את הגרעין.

מי גלה את
אמריקה?

במאה ה-15, פאשר נעשה ידוע ומפורסם שפדור הארץ הוא עגל ולא שטוח, עלה בדעתו של כריסטופר קולומבוס, שהיה ספן איטלקי, שיתכן שיש דרך מהירה יותר ממה שהיה ידוע אז כדי להגיע להודו: במקום לנסע לכוון מזרח, אפשר לנסע לכוון מערב, להקיף את כדור הארץ ולהגיע להודו מצדה השני. מלכי ספרד נענו לאתגר ושלחו אותו למסע. אלא שקולומבוס לא הגיע להודו, אלא ליבשת חדשה - אמריקה. קולומבוס לא הבין שהמקום אליו הגיע הוא יבשת חדשה ולא מפרץ, כפי שגלה את אמריקה.

מהו הקטוס
הגדול בעולם?

זהו קטוס סגוארו, הקטוס של מדבר סונורה שבמדינת אריזונה שבארצות הברית. קטוס סגוארו מגיע לגובה של 15 מטרים, ולמשקל של כ-15 טונות. יכולים לספג עד 750 ליטרים של מים, שמספיקים לו לשנה שלמה - כך שירידת גשמים אחת מספקת לו מזון לכל השנה.

הידברות
שופטלעוד מגוון רחב
של מוצרים >>

חפשו ב-

הידברות שופט

או חייגו >>
073-222-1250

ספרים לילדים

משחקי יצירה

משחקים אלקטרוניים

לאור הביקוש - חדש באתר! מגוון רחב של ערכות פליימוביל מבוקשות

לכבות את המסכים

להדליק
את הדמיון!

חידות באותיות 3

לפניכם חידות "ארץ עיר", התשובות לכולן מתחילות באותה אות, נסו לפתור ולמצוא את האות המשותפת. בהצלחה!

ארץ

בוג'ורו מהיין
אתה סביע, תייר
חביב?

נו באמת, אני
לא יכול לגלות...
זו בדיק החידה!

עיר

מה דעתך שגלך
לשיר במקלה?
שמעתי שיש להקת
פרחים באמריקה!

השם שלי הוא אמנון,
אך אתם כנראה מכירים
אותי בשמי השני...

ח

לשתי תשובות יש קשר
לפרשת השבוע, מהן?

צומח

אוי, איזו סוכריה חריפה! אני לא
מבין איך סבא אוהב אותי...

דומם

היא לא עץ, אך
יש לה פרחים,
היא לא בגד,
ובכל זאת יש לה
כפתורים

חדש

הוא חי בספרד, מרוקו
ומצרים, אך קבור בארץ
ישראל!

מקצוע

אתם יושבים בסוכה שבעה
ימים, ואני כל הקיץ!

דמות תנ"כית

אישיות-תורנית

איזה פרק תהלים אומרים לפני תקיעת שופר?

- א. ק"נ
- ב. מ"ז
- ג. צ"ח
- ד. כ"ד

מי אמר לשמש ולירח שיעצרו במקומם?

- א. יהושע
- ב. יפתח
- ג. כלב בן יפונה
- ד. גדעון

מי נולד קודם: אהרן הכהן או מרים הנביאה?

- א. לא ידוע
- ב. מרים
- ג. מחלוקת
- ד. אהרן

בעל ה"אור שמח" חיבר גם את הספר...?

- א. לב טוב
- ב. חפץ חיים
- ג. אחיעזר
- ד. משך חכמה

פתרון החידות מפרשת במדבר:

- א. ראדין
- ב. מיתקת רבקה
- ד. סופו שיתאכזר על רחמנים
- ד. רבי יוסף קארו
- א. שבת

פתרונות יש לשלוח אל trivia@htv.co.il כולל כתובתכם ומספר הטל. בין הפותרים יוגרל מנני לשלושה חודשים לאתר "עולם הילדים" מבית הידברות

הלכות שבת

מלאכות שקשורות לבגדים

בגדים שהתלכלכו ובגדים שנטרפו בגשם בשבת - מה עושים אתם?

בשבועות הקודמים דברנו על מלאכות שבת שאנחנו נתקלים בהם בחיי היומיום, והתמקדנו בעקר במלאכות שקשורות במטבח ובשליחן הסעודה. נכון שהאכל וסעודות השבת הם חלק חשוב מהשבת, אבל הם בהחלט לא הדבר היחיד שאנחנו עושים בשבת, וישנן מלאכות שאנחנו עשויים להתקל בהן בחלקים אחרים של השבת. בשבועות הקרובים נדבר על מלאכות שקשורות לבגדים שאנחנו לובשים.

למדנו בעבר על מלאכת מלבן - נקוי והלבנה של צמר או פשתן, כדי לעשות מהם בגדים. התולדה של מלאכת מלבן היא כבוס ונקוי של בגדים.

לכל כבוס ישנם שלושה שלבים בסיסיים, וכלם אסורים בשבת. השלב הראשון הוא השרביה: כשמתחילים לכבס, משרים את הבגד במים, וכבר אז, אפילו בלי נקוי, הכתמים מתחילים לדהות ולהחלש, כי חלק מהלכלוך יוצא למים. לכן גם השלב הזה, של השרביה, אסור בשבת - אפילו אם

רק משאירים את הבגד בקערת מים כדי שהכתם לא יתיבש. השלב השני הוא השפשוף - שהוא כמובן החלק העקרי של הכבוס, כי בעזרת השפשוף מוציאים את הכתמים והלכלוך מהבגד. השלב השלישי הוא הסחיטה - באשר סוחטים את הבגד מהמים שנספגו בו, יוצא יחד עם המים גם חלק מהלכלוך, ולכן גם סחיטה אסורה מהתורה. חשוב לדעת שגם כאשר בגד נרטב מעצמו, כמו למשל מהגשם, ולא נכנס למים בשביל כביסה - עדין אסור לסחט אותו בשבת, כי בכל אופן על ידי הסחיטה יוצא ממנו לללוך שיש עליו. לכן, כדי להמנע מאסור סחיטה, גזרו חכמים לא להחזיק ביד בגד שנספג במים. אבל אם הולכים בחוץ, ופתאום יורד גשם, מתר להמשיך ללבש את הבגדים הרטובים עד שמגיעים הביתה, ואז לפט אותם. כאשר מסירים בגדים רטבים פאלה, יש להזהר שלא להניח אותם ליד תנור חמום, אם הם עלולים להגיע לחם שיד סולדת בו.

פתרון החידות באותיות מעלון פרשת בהר-בחוקות: האות ט - טורקיה, טבריה, טונה, טף, טישו, טפת, טכנאי.

הידברות לנוצר

אם תסדרו אחרת את האותיות בביטוי "מהו אושר" - תקבלו "שווארמה".

אם לפעמים אתה מרגיש חסר תועלת - תחשוב איך מרגיש העיפרון הזה.

אין בנאדם שלא הגיע לסוף של הארטיק, וניסה לחשב את הביס האחרון, שהארטיק לא ייפול...

מורה בסיס שנת הלימודים

מורה בתחילת שנת הלימודים

זריקה רוחנית

הרב דן טיומקין

ופקחותו, אבל כאן, פעולה פשוטה של זריקה גרמה לו לחשוב מה ניתן ללמוד מכך, איזה מסר רוחני עמוק יכול להיות מומחש דרך זה.

יש כאן הנחת יסוד למציאות רוחנית נסתרת, שכל העולם הזה רק מייצג ומרמז לה, ואם נתבונן - נוכל לגלות אותה קצת. כאילו הכל סימני דרך שהקב"ה שולח לי. העולם הוא חידה (כמו שכתב החזון אי"ש בספר "אמונה ובטחון"), ועדשה כזאת פותחת פתח לעומק עצום! אני רוצה שהקשר שלי עם הקב"ה ועם היהדות לא יהיה קשר סכני וחיצוני. אני רוצה להסתכל על העולם ולהבין מה הקב"ה מאיר לי.

הרמב"ם כותב שזו הדרך להגיע לאהבת ה'. צריך להתבונן. להתבונן בעולם, להתבונן בתורה. אני רוצה להסתכל על התורה בכזה אופן. לא בצורה פסיבית רדומה - כמו שהתנמנמתי בקריאת התורה שבת שעברה, כך אתנמנמם בקריאת התורה גם השבת... לא! אני רוצה להתחבר! ועצם המודעות והחיפוש פותחים פתח לעולם של דיאלוג, של קשר ושל חיבור.

לפני שנותנים זריקה, האחות מעבירה על העור בד מחטא. כנראה זה לא דבר חדש, כי כבר האדמו"ר מחב"ד, הרב יוסף יצחק שניאורסון זצ"ל, סיפר לפני מאה שנה שכך עשו לו, והסבירו שאם יהיה זיהום - החיידקים עלולים להזיק יותר ממה שהתרופה יכולה להועיל. האדמו"ר חשב לעצמו מה אפשר ללמוד מכך לעבודת ה', וחשב שזה לימוד עמוק לעניין הדרך לקיים מצוות תוכחה בזהירות וברגישות, כי אם יתערבב בתוכחה חיידק קטן של כעס, זלזול או טון לא מכבד - זה עלול לקלקל יותר מאשר התועלת בדברי ההתעוררות.

הסיפור הזה ממש ריגש אותי, משתי סיבות. קודם כל, המסר הזה חשוב ונצרך כל כך, לכל הורה ומחנך, לכל מי שמעיר לאח קטן או לחבר, ובעצם לכל אחד. אבל יותר מזה התרגשתי מהסיפור הזה, כי הוא חושף קצת איך האדמו"ר הסתכל על העולם. יש אלפי סיפורים עליו, על גדלותו

השו"ת המקוצר

? לדוד שלי יש חתול מחמד, והוא כבר זקן וחולה מאוד. האם מותר להמית אותו כדי

שלא יסבול?

בבעלי חיים מותר לעשות המתת חסד במקום שסובל.

? רחצתי בטעות כלים חלביים עם ספוג בשרי. האם יש בעיה עם הכלים עכשיו?

הכלים מותרים.

? אני עוד לא בן 13, וחי לבד עם אמא שלי. במוצאי שבת, מי עדיף שיעשה הבדלה -

אמא או אני?

ילד קטן אינו יכול להוציא מבוגר, ועל כן האם תעשה את ההבדלה.

? התחלתי לשמור שבת. האם מותר לי להגיע למפגש עם חברים לא דתיים

בשבת?

להיפגש עם חברים מותר, בתנאי שאין חשש של חילול שבת.

? אני עושה קידוש והבדלה לעצמי, אבל אני צעיר ולא רוצה לשנות יין. אפשר

לעשות על מיץ ענבים?

אפשרי בהחלט.

? שברתי את הרגל ואסור לי לעמוד במשך כמה שבועות. איך אוכל

להתפלל שמונה עשרה?

מתפללים בישיבה.

את תפילתי, אני יודעת שהקדוש ברוך הוא שומע אותי, הוא שומע את התפילות שלי. אחר כך יבוא לוי, והיא תגיד "הפעם ליווה אישי אלי". היא יודעת שהקדוש ברוך הוא מלווה אותה, שהקדוש ברוך הוא לא עוזב אותה לרגע, הוא מלווה אותה בכל צעד ושעל בחיים שלה. ורק אחר כך יכול להגיע יהודה - רק אח"כ הפעם אודה את השם. את מבינה? זאת אומרת שאין מציאות של תודה בלי ראובן, שמעון ולוי. אין מציאות שהיהודי יכול להגיד תודה, כשהוא לא מבין ומאמין שהקדוש ברוך הוא

ביום רביעי, ט"ו בסיוון, ציינו את יום ההילולה של יהודה בן יעקב. "הפעם אודה את השם", אומרת לאה אמנו, כל הודיה היא פעימת ישועה!
"יהודה אתה יודוך אחיך", אומר לו יעקב אביו כשהוא נפרד ממנו. מה הקשר "אחיך" כאן? ראיתי חידוש יפה מאוד על המילה הזאת "אחיך": כל ילד, כשהוא נולד, יש לו השפעה ממי שנמצא לפניו, זאת אומרת - הבכור, יש לו השפעה מההורים שלו. לילד השני במשפחה יש השפעה גם מההורים וגם מהאח שלפניו. לילד השלישי במשפחה יש השפעה גם של ההורים וגם של האחים הראשון והשני, אלה שלפניו וכו'.
יהודה זכה שיש לו השפעה גדולה - גם של ההורים שלו, יעקב ולאה, וגם של האחים שלו, ראובן, שמעון ולוי.
יהודה, זה הכוח של ההודיה, והוא יכול לבוא רק אחרי שלושת הכוחות האלה של ראובן, שמעון ולוי. ראובן - זה כשלאה מסתכלת על החיים שלה ואומרת: כמה היה לי קשה, כמה היה לי לא פשוט, והשם ראה בעיני, הקדוש ברוך הוא רואה אותי, הוא רואה כמה קשה לי.
אחרי זה מגיע שמעון, והיא אומרת "שמע השם

מורן קורס **התבוננות נשית**

מבינה מה קורה סביבך - קשה להיות באמת נוכחת. אחר כך, אישה ניגשה אלי ואמרה לי בהתלהבות: "וואו, היה מרגש. איזו עוצמה יש לי!".
ואני, עדיין בתוך המבוכה, עניתי לה: "הרגשתי קצת מגוחכת. למה מישהי נדבקה אלי ככה?".
היא הסתכלה עלי רגע, ואמרה בשקט: "תקשיבי, זה לא היה נראה מוזר בכלל. כולם היו מרותקים אליך".
ואז הגיע המשפט ששינה לי פרספקטיבה: "אז מה

עמדתי שם, על במה קטנה במבנה קהילתי חמים, באירוע נשי מחבק, כזה שיש בו שילוב של תה עם נענע, קולות צחוק מהוססים וריח של התחלה טובה. הייתי אמורה פשוט לדבר. לחלוק. לפתוח לב. והלב היה פתוח.
אבל משהו פתאום סגר לי את הנפש. מישהי נדבקה אלי. פיזית. לא בעדינות של הזדהות, לא בתנועת קרבה מהוססת של "אני איתך". פשוט נצמדה אלי. עמדה ממש לידי תוך כדי שאני מדברת, לא שלב אחרי ולא דקה לפני, אלא ממש תוך כדי. המשכתי. המילים יצאו, אבל התודעה התבלבלה.
זה היה מוזר. חשוף מדי. כאילו מישהו פותח לי את התיק באמצע שיחה אישית.
אז, בנימוס, עצרתי את דברי, תוך כדי שאני על הבמה - וביקשתי ממנה להתרחק מעט. היא חייכה ואמרה: "אני אמורה לדבר מיד אחריך".
עניתי בחיוך: "בשמחה, אבל לא עכשיו. רק אחרי". אבל היא נשארה. עומדת לידי. על אותה במה. כאילו שתינו עכשיו, ביחד, אחת.
ואני מדברת על חיבור, על אמונה, על שותפות אמת - ובלב מרגישה אחרת לגמרי. כי כשאת לא

לא אצרות עד שהאחרון חוזר!
הזמיני ערב הפרשת חלה ותפילה להצלת אחד החטופים

הזמן
המושלם
להתחדש!
**מבצעי
חודש
הספר
העברי!**

ספרי הרה"ג זמיר כהן שליט"א
משתתפים במבצעי חודש הספר!

2 ספרים || 3 ספרים || 4 ספרים
5 ספרים || 7 ספרים || 10 ספרים

ב-100 ₪

לכל הספרים
המשתתפים
במבצע >>

או חייגו: **073-222-1258**

חפשו 'היזברות שופס' ב-G

ראשון-שלישי

כ"ו-כ"ח סיוון 22-24.6.25

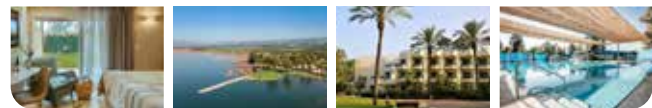
חדרים מרווחים • סדנאות ייחודיות • ארוחות משובחות • הרצאות מרתקות • בריכה וחוף ים נפרדים

הרב חיים זאיד • המקובל הרב יצחק בצרי • הרב ליאור גלזר

קק"ל הלה את
**נופשת
כמו
מלכה**

נופש נשים קייזי
והרסטון בחוף כינר!

הרבנית
חגית שירה
והרבנית האמנית
חדוה לוי

073.222.1270

הכטיחי מקומך >

לעילוי נשמה: פונדה בן טורי • יעל בת זלפה • עליזה בת שרה כהן • נסים שלום בן מרים • עזיזה עליזה בת זוקה
שילת לאה בת עליזה בן הרוש • בן ציון בן דבורה • דבורה בת אסתר • רבי שמואל בן מניני • רחל בת מסעודה •
שאול בן גרציה • דודי דליה בת רחל • אליהו (אלה) בן רחל

פרנסה, בשורות טובות וכל הישועות: הרב יהושוע בן מניני • אלירן אליהו בן יצחק חי • יעל בת משה מיכאל

לרפואה שלמה וכל הישועות: חנה מאירה בת סעדה • אנגילה בת שרה

**העלון
מוקדש**

להקדשת העלון
חייגו 073-222-1388 שלוחה 3